

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: دمیتری مینین (Dmitry MININ)

برگردان: ا. م. شیرى

۲۲ دسمبر ۲۰۲۴

آغاز پروژه دروزی اسرائیل در سوریه

جهادگران به سود چه کسانی در سوریه بازی کردند؟

ارتش اسرائیل به بهانه قابل قبول، به دنبال گسترش منطقه اشغالی در جنوب سوریه است.

[در حالی که ارتش صهیونیستی در سوریه پیشروی می‌کند، ایران و روسیه در مقابل تروریست‌های امریکایی-

اسرائیلی عقب‌نشینی «قهرمانانه» کردند.] - شیرى

*****

ارتش اسرائیل در ۱۷ دسمبر، نه تنها به اندازه کافی به داخل سوریه فراتر از منطقه غیرنظامی تحت حفاظت واحدهای سازمان ملل متحد پیشروی کرد، حتی نتانیاہو، نخست وزیر اسرائیل نیز وارد خاک این کشور همسایه در منطقه کوه هرمون شد. به گزارش رسانه‌ها، نخست وزیر در آنجا موضوع استقرار ارتش اسرائیل در اراضی اشغالی را بررسی کرد. طبق همه قوانین، این آشکارترین شکل تهاجم و مداخله نظامی است. حداقل در لبنان حزب‌الله نیز با اقدامات تلافی‌جویانه خود، اسرائیلی‌ها را به نبرد فراخواندند. در اینجا آن‌ها با هیچ خطری از جانب سوریه مواجه نشدند.

اما کل جامعه جهانی «مترقی» به طرز عجیبی ساکت است و جولانی (احمد الشراع)، حاکم جدید دمشق، که اهل جولان است مثل کبک سر خود را در برف فرو کرده، ظاهراً هیچ چیزی او را به یاد بلندی‌های جولان نمی‌اندازد. این احتمال

وجود دارد که با گذشت زمان، هموطنان او واکنش تسلیم‌طلبانه کنونی به تهاجم ارتش اسرائیل و نابودی ۸۰ درصد توان دفاعی کشور را به خاطر بسپارند.

وزارت خارجه اسرائیل از حضور «موقت، اما احتمالاً بلندمدت» نیروهایش در سوریه صحبت می‌کند. نتانیاهو در هرمن اظهار داشت که اسرائیل تا «یافتن راه حل دیگر» در آنجا خواهد ماند. و جست و جو می‌تواند مدت زیادی طول بکشد. ارتش و بسیاری از سیاستمداران اسرائیل آشکارا تصریح می‌کنند که هرگز قسمت شرقی جولان و کوه هرمن که امکان نظارت چند رشته‌نی بر ده‌ها کیلومتر اطراف را فراهم می‌کند، ترک نخواهند کرد. حتی احتمال گسترش قلمرو اسرائیل به حساب سرزمین‌های سوریه در مجاورت مرز، به ویژه، مناطق درونی‌نشین، یا حداقل، تشکیل یک دولت حائل جدید در آنجا به عنوان عامل محدودکننده و کاملاً وابسته به اسرائیل در زمینه امنیت وجود دارد.

این، یک طرح جدید نیست. آن را جنرال ایگال آلون، نخست وزیر موقت اسرائیل قبل از گلدا مایر، پس از پیروزی در «جنگ شش روزه» در سال ۱۹۶۷ طراحی کرد که شامل تشکیل یک کشور مستقل درونی در خاورمیانه به عنوان متحد اسرائیل بود.

و ظاهراً، اکنون زمان اجرای این پروژه فرارسیده است. اشغال کامل یکی از دو منطقه اصلی درونی‌نشین به مرکزیت شهرک **هادر** در شمال شرقی جولان در استان قنیطره توسط ارتش اسرائیل، این واقعیت را تأیید می‌کند هم‌اکنون تظاهرات‌های انگیزشی جمعیت محلی در همه جا در آنجا برگزار می‌شود. در این تجمعات جمعیت محلی از اسرائیل می‌خواهند که با الحاق سرزمین‌هایشان به اسرائیل، آن‌ها را زیر چتر حفاظتی خود قرار دهد و «اتحاد مجدد آن‌ها با برادران برادران درونی خود در اسرائیل را تحقق بخشد».

بدین منظور، جلسات متعددی با شرکت رهبران جوامع درونی سوریه و اسرائیل و با حضور مقامات دولتی و افراد نظامی آن برگزار می‌شود. در همین راستا، شیخ موفق ظریف، رئیس جامعه درونی اسرائیل با سرلشکر شلومی بایندر، رئیس اطلاعات ارتش اسرائیل مذاکره کرد و سپس به گفت و گذار در اطراف منطقه پرداخت و از همسایگان عرب خواست تا به نقشه‌های اسرائیل در مورد درونی‌ها وفادار باشند. او مطمئناً و کاملاً به گسترش چراگاه گله خود علاقه‌مند است. **عنان وهابی**، درونی، سرهنگ بازنشسته اطلاعاتی ارتش برای کنفدرال کردن سوریه بر اساس ایالات خودمختار در امتداد خطوط کردستان عراق مبارزه می‌کند. **منذر صفدی**، درونی، یکی دیگر از سیاستمداران برجسته اسرائیل، اظهار داشت که «ارتش اسرائیل شهر قنیطره را که به مرکز دولت درونی تبدیل خواهد شد، به زودی اشغال خواهد کرد». روزنامه «یهودی پرس» می‌نویسد، شوراها شش روستای درونی در منطقه جبل‌الشیخ در جنوب سوریه تصمیم گرفتند از نفوذ شبه‌نظامیان گروه‌های اسلامگرا جلوگیری کنند و به بلندی‌های جولان اشغالی اسرائیل بپیوندند.

درونی‌ها را به لحاظ زبانی و فرهنگی، می‌توان به عنوان یک ملت بزرگ عرب طبقه‌بندی کرد. اما، مذهب آن‌ها که در قرون وسطی شکل گرفت، به قدری متمایز است که متکلمان آن را یک گروه قومی-مذهبی جداگانه در نظر می‌گیرند. گروه قومی-مذهبی درونی ترکیبی و حاوی عناصر بسیاری از اعتقادات - از اسلام و مسیحیت گرفته تا هندوئیسم است (آن‌ها به انتقال ارواح اعتقاد دارند). پیامبر اصلی درونی‌ها، **جترو** (به عربی شعیب، به عبری ایترو)، پدر همسر موسی است. اگرچه در متون کتاب مقدس نام او ذکر شده، اما بسیار محدود و مؤجز است. افسانه اصلی در مورد آن، ثمره خلاقیت معنوی خود در روزهاست. آن‌ها در جنگ سخت‌کوش و مقاوم هستند. آن‌ها دشمنی و خشونت بنیادگرایان اسلامی را طی قرون متمای تجربه کرده‌اند، اما توانسته‌اند از هویت خود دفاع کنند. نگرانی درون‌ها در

مورد وضعیت کنونی سوریه این است که مثلاً در ادلب، دروزی‌ها به زور سنی مذهب شدند و اسرائیل سعی می‌کند از آن به نفع خود استفاده کند.

کل جمعیت دروزی در جهان یک و نیم تا دو میلیون نفر تخمین زده می‌شود. بیشتر آن‌ها در سوریه (۸۰۰-۹۰۰ هزار نفر)، در لبنان (۲۵۰-۳۰۰ هزار نفر) و در اسرائیل (۱۵۰ هزار نفر) زندگی می‌کنند. سنت پایداری دروزی‌ها، یعنی، وفاداری کامل به کشورهای محل سکونت خود، به آن‌ها اجازه داد تا خود را در تاریخ حفظ کنند. بخش عمده دروزی‌های داخل اسرائیل در مجاورت حيفا و کوه کرمل (۱۰۰ هزار نفر)، خلاف بقیه اعراب، تقریباً به طور کامل در زندگی اجتماعی آن ادغام شده‌اند. آن‌ها به ارتش فراخوانده می‌شوند، عمدتاً در نیروهای ویژه و اطلاعات نظامی فعالیت می‌کنند و پست‌های مهمی را در نهادهای اجرائی احراز می‌کنند. با این حال، دروزی‌های ساکن بخش غربی بلندی‌های جولان که پس از جنگ ۱۹۷۳ توسط اسرائیل ضمیمه شد (۳۰ هزار نفر)، تا همین اواخر قاطعانه از پیشنهاد پذیرش شهروندی اسرائیل خودداری می‌کردند و پاسپورت‌های سوری خود را حفظ می‌کردند.

به این ترتیب، «پروژه دروزی» اسرائیل یک بُعد داخلی نیز دارد. رهبری کشور انتظار دارد که با ایفای نقش «حافظ» و «حامی» برادران سوری آن‌ها، بتواند زمینه تسلیم دروزی‌های جولان غربی به کشور خود را فراهم آورد. پذیرش آن‌ها به عنوان بومیان تحت حاکمیت اسرائیل بر این سرزمین، نه تنها معنای نمادین دارد، بلکه، بر اساس این طرح، تثبیت این موقعیت در جامعه جهانی را امکان‌پذیر می‌سازد. تاکنون فقط آمریکا خلاف قطعنامه سازمان ملل متحد، در دوره قبلی ریاست جمهوری دونالد ترامپ آن را به رسمیت شناخته است. نتانیا‌هو نیز فرمانی مبنی بر تأمین مالی دو برابری شهرکنشینان یهودی در جولان - از ۲۰ هزار به ۴۰ هزار - صادر کرده است. با توجه به آب و هوای ایده‌آل فلات جولان، اسکان نیم میلیون نفر در آنجا تخمین زده می‌شود.

در عین حال، اسرائیل در برنامه‌های «قدرت طلبانه» خود در رابطه با دروزی‌های سوریه ممکن است با مشکلات جدی مواجه شود. انفعال عجیب کشورهای عربی در رابطه با کاری که اسرائیل در اطراف آن‌ها انجام می‌دهد نیز محدودیت‌هایی دارد. تجزیه و تکه‌تکه کردن سوریه از بیرون ممکن است یکی از این مشکلات باشد. در هر صورت، متقاعد کردن عرب‌ها برای مشروعیت‌بخشیدن به این فرآیند، کار بسیار دشواری خواهد بود.

کشور اردن، همسایه دیگر اسرائیل و یکی از وفادارترین کشورها به آن، «پروژه دروزی» خاص خود را دارد. زیرا، نگران تثبیت بنیادگرایان اسلامی در سوریه است و مناطق دروزی تحت کنترل خود را منطقه حائل خود می‌داند. و امان دلایل جدی برای این امر دارد. در استان قنیطره، که قبلاً بخشی از آن توسط ارتش اسرائیل اشغال شده، در حدود ۵۰ تا ۸۰ هزار دروزی زندگی می‌کند. در حالی که بخش عمده آن‌ها (۷۵۰-۸۰۰ هزار نفر) در استان سویدا، هم مرز با اردن زندگی می‌کنند و استان درعا آن را از اسرائیل جدا کرده است. در هر دوی این استان‌ها حضور و وابستگی اقتصادی اردن به آن بیشتر به چشم می‌خورد. «تعقیب پرنده در آسمان» و نزاع جدی با ملک عبدالله دوم بر سر این موضوع یک معضل جدی برای رهبری اسرائیل است. ترکیه نیز به روند برانگیختن حاکمیت دروزی‌ها توسط اسرائیل با سوءظن می‌نگرد و در آن الگویی برای فعالیت کردها مشاهده می‌کند. در عین حال، بسیاری از دروزی‌های لبنان و سوریه پروژه ایجاد کشور خود را منفی تلقی می‌کنند و بیم آن دارند که به «عروسک‌های اسرائیل» تبدیل شوند.

کارشناسان به پیامدهای منفی دیگری از تسریع پروژه ایگال آلون برای اسرائیل اشاره می‌کنند. به عنوان مثال، ایال زیسر، معاون رئیس دانشگاه تل‌آویو می‌نویسد که سقوط رژیم اسد، اسرائیل را با مشکلی مواجه کرده است که به نظر می‌رسد در آن، هر «اشتباه ممکن»، یعنی همدستی آشکار یا پنهان در به قدرت رسیدن اسلام‌گرایان تندرو در سوریه را مرتکب شده است. او معتقد است: «اسرائیل باید از منافع خود دفاع کند. اما، در عین حال از درگیر شدن جدی در

درگیری‌های سوریه اکیداً خودداری نماید. زیرا، این فقط کار اسرائیل را سخت‌تر می‌کند. ضمن این که، بدون نفوذ به عمق جولان سوریه و بدون انجام حملات بی‌رویه به هر چیز در حال حرکت، می‌توان در سراسر سوریه از خود دفاع کرد. ما نباید برای دستیابی به اهداف فراتر از توان خود در حال حاضر، در باتلاق سوریه گرفتار شویم». با این حال، خاموش کردن هیاهوی سرخوشی دولت فعلی اسرائیل، برای صداهای هوشیار کار چندان آسانی نیست.

منبع: [بنیاد فرهنگ ستراتیژیک](#)

۱دی- جدی ۱۴۰۳